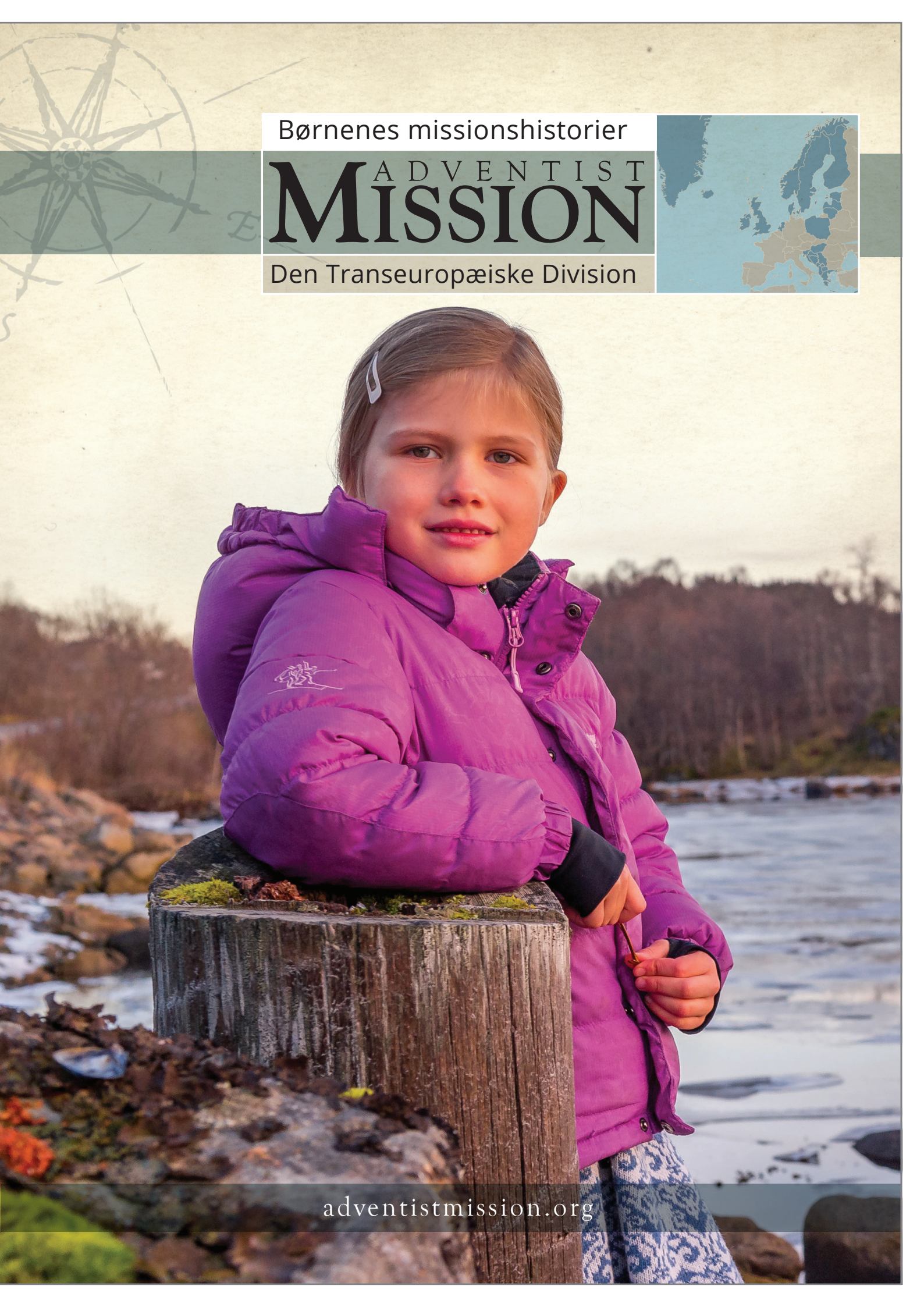

Børnenes missionshistorier

A D V E N T I S T
MISSION

Den Transeuropæiske Division

adventistmission.org

INDHOLD

- 3 Til lederne i børnesabbatsskolen

Aktiviteter

- 4 Syng på græsk og makedonsk
- 4 En leg fra Sverige
- 5 Madopskrifter fra Norge, England, Irland og Grækenland

Missionshistorier

- 7 Reddet om natten (1. juli)
- 9 Gideons bande (8. juli)
- 11 Martynas missionsopgave (15. juli)
- 13 Sommerlejr-venner (22. juli)
- 15 Emilias bøn blev besvaret (29. juli)
- 17 Syng for Jesus (5. august)
- 29 Det lille fyrtårn (12. august)
- 31 Drengens liv blev reddet (19. august)
- 33 David beder for Dedo (26. august)
- 35 Fortæl om Jesus i din skole (2. september)
- 37 Spændende oplevelser i Bibelen (9. september)
- 39 Joshua elsker to ting (16. september)
- 41 Gud først (23. september)
- 43 Foreslag til missionshistorie til den 30. september
(der er 14 sabbatter dette kvartal)

Opgavesider midt i hæftet til at kopiere

- 19 Bibler til målkort (se side 3)
- 20 Børn omkring jordkloden, brug til målkort.
- 21 Farveark, grævling
- 22 Flag
- 24 Find bygning, der står på Akropolis
- 25 Big Ben, ved du hvad det er?
- 26 Hjælp dobbeltdækkerbussen at finde vej
- 27 Opgaveark med en hollandsk pige
- 28 Farveark: Jesus elsker børn i Holland

Til lederne i børnesabbatsskolen

I dette kvartal skal vi høre fra den Transeuropæiske Division. Den består af lande i Europa, og flere øgrupper. I Europa har vi Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Kanaløerne, Danmark, Estland, Færøerne, Island, Finland, Grækenland, Grønland, Ungarn, Irland, Letland, øen Man, Litauen, Holland, Norge, Polen, Slovenien, Makedonien, Storbritannien og den sydlige del af Cypern og Ålandsøerne.

I divisionen bor der mere end 207 millioner mennesker og af dem, er der 88.273 adventister. Dvs. der er én adventist for hver 2.346 mennesker.

Landene i Europa er mange steder kendt for at være verdslige, men du vil i dette kvartal finde mange dejlige historier og eksempler på, hvordan Gud arbejder med mennesker og drager dem nær til ham og hans kirke.

Kollektkurv

Brug en lille træskål, lavet af birketræ eller andet lyst træ.

Målkort

Brug billeder af Bibelen (se midt i hæftet). Lav 13 bibler, lim dem op på et stykke pap, og tæl kollekten op sammen med børnene hver sabbat og skriv beløbet på biblerne. Brug også billedet af børnene, der holder hinanden i hånden og danner en cirkel omkring jorden. Lad børnene farvelægge billedet færdigt. Fortæl børnene, at deres gave vil hjælpe børn som dem selv, så de kan høre historier fra Bibelen og lære Jesus og Gud at kende.

Materiale på dansk

Hvert kvartal udgiver Adventistkirkens medieafdeling en udgave af Mission Spotlight fra Generalkonferencen med dansk tale. Her vises flotte videoklip fra de projekter, hvor penge fra den 13. sabbatsskolekollekt går til. Videoklipet varer mellem 3-5 min. Der er en lille tegnefilm for børn hvert kvartal. Desuden er der også et musikstykke. Se videoerne og hent dem på adventistplay.dk/category/mission-spotlight.

Øvrige steder, hvor man kan hente information

1. Gå på biblioteket og find bøger i rejsesektionen fra Grækenland, England, Makedonien og Island og de andre lande i divisionen.
2. Gå til rejsebureauer eller på nettet og find materiale fra de forskellige lande.
3. Find madopskrifter i internationale kogebøger.

Inviter en gæst

Inviter en gæst, der har boet i et af disse lande. Bed dem om at bringe ting med fra landet, og lad dem fortælle børnene, hvordan livet er i det land.

Fællesspisning

Lav mad efter opskrifterne her i hæftet. Spis sammen med børnene eller med hele menigheden. Pynt jeres lokale med flag. Se kopiark midt i hæftet.

Flag

Farvelæg flagene og hæng dem op som pynt i jeres lokale. Køb danske flag og pynt med dem. Se midt i hæftet.

SYNG PÅ GRÆSK OG MAKEDONSK

Jesus elsker alle små på græsk

Oh xhrih stohsh meh ah gah pah
Moo toh lay-ee ee grah fee
Ta peh dah kyah tah mee krah
Oh xhrih stohsh tah eh vloah yee

Neh mah gob pah ee
Neh mah gob pah ee
Neh mah gob pah ee
Toh lay ee ee grah fee

Jesus elsker alle små på makedonsk

Tai nai-ehd nah mah lehch kah
Dohz ohd bee blee ahtah
See teh mah lee deh chee nyah
Boh zhyee sehn mee leh nee tseeh

Ee-soos meh sah kah
Ee-soos meh sah kah
Ee-soos meh sah kah
Znahm ohd bee blee ah tah

LAD OS LEGE

Vi skifter plads – en leg fra Sverige

En person skal være konge. Alle andre børn fordeler sig på området, hvor der leges. Børnene tegner en cirkel, som de skal stå i. Kongen går rundt og giver alle et nummer, som børnene skal skrive i cirklen. Kongen har en seddel med numrene fra fx 1 til 15. Der skal være et nummer til hvert barn. Kongen krydser numrene af på sin liste, når et barn har fået et nummer. Numrene fordeles, så man ikke kan regne ud, at nummer 6 fx er lige ved siden af nummer 5.

Nu er vi parate til at lege. Kongen råber to numre, børnene, der står i cirklerne med de to numre, skal bytte plads. Kongen skal prøve at komme ind i en af de tomme cirkler. Den der ikke står i en cirkel er nu konge. Legen bliver spændende jo flere gange man bytter cirkler, da det er svært at huske hvad nummer den cirkel har, som man står i.

For at flere kan være med, kan kongen også sige flere numre, og han kan også sige, alle bytter cirkler.

MADOPSKRIFTER

Hurtig linseret fra Norge

500 g røde linser
4 bouillon terninger
1 tsk salt
3 store løg

500 g kogt basmati ris
3 små dåser majs
1 dl revet ost
Olie til stegning

Skær løgene i skiver og steg dem bløde i olie. Linserne dækkes med vand og koges med bouillon terninger og salt. Tilsæt løg og ris og hæld blandingen i et stort ildfast fad. Fordel majs på toppen og drys med osten. Bag ved 180 grader i ca. 10-15 minutter. Server med grøn salat og brød.

Cashewnøddesteg fra England

200 g cashewnødder groft malede
200 g rasp
2 store finthakkede løg
2 tsk blandede krydderurter
1 dåse champignonsuppe

2 æg
2 spsk olie
2 dl vand
2 tsk marmite (gærekstrakt)

Steg løgene bløde i olien. Tilsæt vand, marmite, krydderurter og suppen. Pisk æggene og bland dem med cashewnødderne og brødkrummerne. Hæld i et stort ildfast fad og bag ved 200 grader i ca. 45 minutter.

Scones – engelske tebolle med fyld

10 dl hvedemel
2 tsk bagepulver
½ tsk salt

4 spsk koldt smør
Knap 1 dl sukker
125 ml mælk

Bland mel, bagepulver og salt i en skål. Tilsæt smør, smulder det i med fingrene. Tilsæt sukker og mælk, så det bliver en blød dej. Ælt dejen let på køkkenbordet. Rul dejen ud, skal være ca. ca. 3½ cm. tyk. Skær dejen ud med et glas, læg på en bageplade. Dejen kan også rulles til små kugler. Bag 10-15 minutter ved 220 grader, indtil bollerne er gyldne.

Sæt på en bagerist for at afkøle bollerne. Bollerne skæres næsten igennem, fyld med piskefløde og lidt marmelade. Eller brug kagecreme blandet med piskefløde. Server med engelsk te med mælk.

Irsk kartoffelmos

1,25 kg kartofler, skrælet og skåret i små stykker
Et lille halvt hvidkål skåret i ret små stykker

1 stort løg, skåret i skiver
1,2 dl mælk
0,5 dl margarine
salt

Kartoflerne koges i ca. 15 minutter. Løg og kål svitses bløde i margarinen ved svag varme. Læg et låg på, så går det hurtigere. Hæld vandet fra kartoflerne, mos dem, tilsæt mælk og salt. Bland kartoflerne med løg og kål og hæld op i en stor serveringsskål. Lav et hul i midten og hæld lidt flydende margarine i.

Græsk salat

4 modne tomater, skåret i skiver
1 rødløg, skåret i tynde skiver
1 agurk, uden kerner, skåret i skiver
Salt

Lidt oregano
½ dl fetaost
2 spsk olivenolie

Tomater, rødløg og agurker lægges i en skål. Strø salt og oregano på. Tilsæt smuldret fetaost og olivenolie. Bland forsigtigt og server.

Græsk yoghurt med honning

Bland græsk yoghurt med lidt honning. Hæld det over mandariner, appelsiner og anden frisk frugt. Dette er en dejlig frisk græsk dessert.

Hurtige fakta:

- Sverige er det største land i norden med 10,5 millioner indbyggere. Mere end 2 millioner mennesker bor i og omkring hovedstaden Stockholm.
- Enorme områder af Sverige er dækket af nåleskov. 40.124 km² er søer og elve. Den største sø er Väneren på 5.648 km².
- Sverige er kendt for at producere jern og stål og kvalitetsbiler.
- Der er 2.905 adventister i Sverige, og der er 32 adventistkirker.

REDDET OM NATTEN

Selvom hans far ikke vidste hvor Mats var, så vidste Gud det.

Mats og hans familie var på ferie ved en sø i Sverige. (Lad et barn finde Sverige på et kort eller en globus) Mats kunne næsten ikke vente med at prøve den nye vindsurfer, som hans forældre havde købt til ham. Mats satte vindsurferen i vandet helt inde ved bredden af søen, hvor der var lavvande. Her øvede han sig hver dag.

Så en dag var vinden lige som den skulle være, og Mats spurgte sin far, om han måtte surfe lidt længere ude på søen. "Ja," sagde hans far, "men du skal være forsigtig og du skal have din redningsvest på, og husk nu, at du ikke må sejle for langt væk fra bredden."

"Kig lige far," sagde Mats og far vendte sig og vinkede, da Mats satte surferbrættet i vandet. Mats sejlede ud på vandet, så stod han op og tog fat i bommen, der holdt sejlet. Han flyttede sejlet, så sejlet fangede vinden og snart sejlede han roligt over vandet.

Problemer med vindens skiften

Det blæste lidt op, da Mats sejlede ud på søen. 20 minutter senere gik det op for ham, at han var kommet for langt ud på søen. Han prøvede at dreje surfbrættet, men vinden skubbede ham længere ud på søen. Mats var ved at blive træt i armene og han spekulerede på, hvordan han skulle komme tilbage til land igen.

Han besluttede, at han ville svømme og trække surferen efter sig, men han fandt hurtigt ud af, at det ikke kunne lade sig gøre. Han klatrede op på surfbrættet igen rystende af kulde, og lagde sig ned på brættet. Han prøvede at ro mod land, men efter nogen tid havde han ikke flere kræfter i armene.

"Herre Jesus, jeg har et problem," bad Mats. "Der er ingen, der ved, hvor jeg er, kun far. Hjælp far, så han kan finde mig." Og så ventede han. Flere gange kom der vindkast, der vippede surfbrættet, så Mats fald i vandet. Mats begyndte at synge for at holde modet oppe. Men da solen var ved at synke i vesten, så blev Mats bønner mere brændende. "Åh Gud! Hvordan kan de finde mig herude i mørket? Lad dem finde mig hurtigt, kære Gud." Mats vidste, at Gud kunne passe på ham, så han måtte bare vente.

Håbet kommer og går

Pludselig hørte Mats en motor. Han rejste sig op og så en motorbåd i det fjerne. Han vinkede, men der var ingen, der så ham. Båden sejlede videre. Mats stod på sit surfbræt og så motorbåden forsvinde. Langsomt og forsigtigt lagde han sig ned igen, han frøs og tænkte: "Gud, er det ude med mig? Skal jeg dø herude på søen?"

Da det blev mørkt rullede Mats sig ind i sejlet, som om det var et tæppe og han lagde sig ned på surfbrættet. Himlen blev mørk og stjernerne kom frem. Han prøvede at sove, men han kunne ikke slappe af. Det var så stille, at han kunne høre bølgerne skulpe mod surfbrættet. Han tænkte på, at hans familie nu sad og spiste, og han ønskede sådan, at han kunne være sammen med dem. Nej, de vil da ikke spise uden mig, tænkte han. De må være ude at lede efter mig, men hvorfor kommer de så ikke?

Reddet fra himlen

Pludselig hørte Mats noget. Det lød som ... ja, det lød som en helikopter. Han løftede hovedet og kikkede op i himlen. Han så et lys, der søgende gled over vandet. Han prøvede at komme op på knæ og begyndte at vinke som en vild. Til sidst ramte lyset Mats, der stadigvæk vinkede med begge arme.

En mand gled ud af døren på helikopterens underside og dinglede fra et reb. Han kom tættere og tættere og Mats sagde ganske roligt: "Mon ikke det er mig, du leder efter?"

Manden lagde et reb omkring Mats, og de blev sammen trukket op i helikopteren. En anden mand rullede Mats ind i et tæppe og sagde, at han skulle ligge helt stille. Det var så dejligt at være på et fast underlag igen!

Helikopteren fløj til et hospital, og her blev Mats undersøgt. Der var ikke noget i vejen med ham. Han fik noget varmt at drikke og noget at spise, og så sov han. Næste morgen kom hans far og mor. "Tag mig med hjem," sagde han med et blegt smil.

Mats fandt senere ud af, at hans far havde været ved søen for at kigge efter ham. Da han ikke kunne finde ham, ledte hele familien efter ham, lige til det blev mørkt. De kunne ikke finde ham, og så ringede far efter hjælp.

"Jeg er glad for, at min familie virkelig elsker mig, så de ledte efter mig. Jeg er glad for, at Gud vidste hvor jeg var og at han passede på mig. Jeg ved, at jeg kan stole på Gud, han passer altid på mig. Jeg håber andre unge mennesker kan stole på Gud, selvom han ikke har reddet dem fra et surfbræt langt ude på en sø.

Hurtige fakta:

- Holland er kendt for tulipaner, vindmøller, træsko og ost.
- Hovedstaden hedder Amsterdam, og Rotterdam har Europas største havn.
- Holland er et meget fladt land. Mange mennesker kører på cykel, når de skal på arbejde.
- I Holland er der 60 adventistkirker og 5.945 adventister.

GIDEONS BANDE

Gud viser os sin kærlighed på vidunderlige måder. Medbring 3 stykker blå papir, 13 stykker rødt papir og nogle frø til at så i haven.

"God morgen, soldater," sagde læreren. "Er I parate til Gideons bande?"

"Ja!" svarede de unge soldater, der sad foran hende.

Det er sabbatsmorgen og i stedet for deres sædvanlige sabbatsskole, så er disse børn i Holland parate til at mødes i Gideons bande. (Lad et barn finde Holland på et kort eller en globus) Hvem ved, hvem Gideon var? (Giv børnene tid til at svare).

Gideon var en helt almindelig mand, som Gud sendte i kamp mod Israels fjender. Fjendens hær var på 130.000 mand. (Giv børnene de 13 stykker rødt papir. Hvert rødt papir symboliserer 10.000 soldater). Gideon spurgte, hvem der ville kæmpe i Guds hær, og 32.000 meldte sig. (Giv børnene de 3 stykker blå papir. Hvert stykke blå papir symboliserer lidt mere end 10.000 soldater). Gideon havde ikke nær så mange soldater, som fjenden. (Bed børnene om at holde papirerne op) Men Gud sagde: "Send nogle af mændene hjem." Gideon diskuterede det ikke, men bad de mænd, der var bange, om at gå hjem. (Læg 2 stykker blå papir på bordet.) Nu havde Gideon kun 10.000 mand tilbage. (Bed barnet, der har det blå stykke papir, om at holde det op.)

Men Gud sagde: "Du har stadigvæk for mange soldater. Hvis I vinder kampen mod fjenden, så vil folket tro, at det er i deres egen styrke, de har vundet. Send nogle flere mænd hjem." Så sendte Gideon de mænd hjem, der drak fra bækken, uden at være opmærksomme på, om fjenden var i nærheden. Der var kun 300 mand tilbage. (Riv et lille hjørne af det blå stykke papir og hold det op. Sammenlign det med de 13 stykker rødt papir, som repræsenterer fjendens hær) Gud havde ikke brug for en stor hær, for at bekæmpe fjenden. Han havde kun brug for en lille gruppe soldater, der stolede fuldstændigt på ham. Og Gud brugte disse soldater. Deres våben var kun en krukke og en trompet, med det skulle de vinde over Israels fjender.

"I er ligesom dette lille stykke blå papir," sagde deres lærer. "I er ikke mange, men hvis I er på Guds side, så kan I vinde kampen."

Gideons bande

Læreren talte med børnene og sagde, at Satan ville prøve at angribe dem, så de skulle forberede sig på det. Det gør man ved at bede hver dag, læse i sin Bibel og lære mange bibelvers

udenad. "Kan I gøre det?" spurgte deres lærer. Hænderne fløj op i hele klasseværelset. Der var ingen, der ikke ville være med i Gideons bande.

Medlemmerne af Gideons bande havde alle en speciel kasket, og de havde et kort hvor der stod: "Vi er Gideons bande, vi er ikke ret mange, men vi kan gøre store ting for Jesus." Når Gideons bande havde deres møder, så lærte børnene at bruge det, som de lærte af bibelhistorierne, i deres eget liv. De lærte også Bibelens bøger i rækkefølge og de lærte mange Bibelvers, som blev deres våben i Guds hær.

En lærdom fra sædemanden, der gik ud for at så

Da deres lærer fortalte historien om sædemanden, der gik ud for at så (Matt 13,3-8), så viste hun børnene forskellige slags frø, og hun forklarede, at hvert eneste frø vidste præcis hvad det skulle vokse op og blive til. En kerne fra et æble, ville aldrig vokse op og blive til en vinranke, og et gulerodsfrø kan ikke blive til et mangotræ.

Så fortsatte deres lærer med at tale om jorden. Nogle frø landede på stien, her var jorden meget hård, så frøet kunne ikke slå rod. Fuglene kom og spiste frøene før de kunne slå rod. Andre frø faldet på klipperne. De spirede og begyndte at vokse, men jordlaget var meget tyndt, så de kunne ikke få næring nok, så de visnede. Nogle frø faldt mellem torne og ukrudt. Ukrudt og torne voksede meget hurtigere end de små frø, så de kvalte de nye små frø. Men nogen af frøene faldt i god jord. Disse frø voksede, de blev stærke og høje og der kom mange kerner på dem.

"Hvad betyder den historie for os i dag?" spurgte læreren. Klassen fandt ud af, at når de fortælle andre om Jesus, så er de ligesom at så frø. Nogen gange har dem vi fortæller om Jesus slet ikke lyst til at høre på det vi siger. Vores ord bliver ligesom frøene, der faldt på stien med den meget hårde jord. Her kan der ikke vokse noget, og snart er det hele væk. Nogen gange lytter de mennesker, som vi fortæller om Jesus, og de vil gerne vide mere. Men så kommer der nogen andre, og siger til dem, at de ikke skal lytte til Guds stemme. Så er vores ord ligesom frøene, der faldt mellem tidsler og ukrudt. De vokser op, men de bliver kvalt af mange andre ting, så de ikke kan vokse og blive store og stærke.

Men nogen gange lytter de mennesker, som vi fortæller om Jesus. De vil gerne høre mere og de vil gerne tilbede Gud. Så er vores ord ligesom frøene, de faldt i den gode jord- de vokser op og der kommer frugter på dem. Det er ikke vores arbejde at vælge den jord, som vi vil så i, men vi skal sprede budskabet om Guds kærlighed alle steder, og så vil nogle af frøene vokse.

"Det er sjovt at være med i Gideons bande," sagde et af børnene. "Vi lærer at bruge troens sværd, så vi kan kæmpe for Gud."

Piger og drenge, vi kan alle være med i Gideons bande, også selvom vi ikke har en klub. Vi kan læse vores bibellektie, lære huskeverset og forberede os, så vi kan fortælle om Guds kærlighed, til alle dem vi møder. Det er ikke svært. Det kræver bare, at vi tror på Jesus. Når vi giver vores kollekt i sabbatsskolen, så hjælper vi andre, så de kan lære Jesus at kende. Det kan være, at vi aldrig mere møder de mennesker, ikke før vi kommer til himlen. Lad os give så meget, som vi kan, så andre mennesker kan høre om Guds kærlighed, før der er for sent.

Hurtige fakta:

- Polen ligger i den centrale del af Europa. I næsten 50 år var Polen under kommunistisk herredømme. I kommunismens tid byggede staten store boligblokke med helt ens lejligheder. Man kan se disse blokke langs rigtig mange gader i Polen. Disse blokke er et tegn på, at staten skulle vise, at alle folk var lige. Ingen var mere end en anden.
- I de fleste kommunistiske lande mistede bønderne deres gårde og deres land. Men ikke i Polen. I dag kan man ude på landet stadigvæk se de mange små gårde. De fleste gårde har brug for dyrene og for menneskelig arbejdskraft for at høste deres afgrøder.
- Der er kun ca. 5.800 adventister i Polen, det er en adventist ud af 6.578 mennesker.
- Næsten hele Polens befolkning tilhører statskirken. I skolen undervises alle børn i religion, hvis ikke forældrene beder om, at deres børn skal undervises i deres egen kirke. Adventistbørn bliver tit drillet af de andre børn i skolen. De siger, at de ikke er kristne og ikke kommer i himlen, fordi de ikke deltager i religionsundervisningen i skolen.
- Bed om, at adventistbørnene i Polen vil fortælle deres venner om det, de tror på. Bed om, at forældrene vil lære deres børn, hvor vigtigt det er at være tro imod Gud, når vi møder modstand.
- En missionær er en person, der prøver at fortælle andre om Jesus. Der er ikke så mange adventister i Polen, og nogen gange ved børn i skolen slet ikke noget om adventister. Selvom der er nogle få børn fra kristne hjem, så er Martyna den eneste adventist i hendes skole, så hun har en stor opgave med at fortælle andre børn om Jesus. Bed for Martyna, og for de andre adventistbørn, så de ikke taber modet, fordi de er så få, der tror på Jesus.

MARTYNAS MISSIONSOPGAVE

Martyna er 10 år og hun går i 4. klasse. Hun bor i en by i det sydlige Polen. Hun kan lide at svømme og at læse i sin Bibel, og hun elsker at fortælle andre om Jesus.

I Polen skal børn deltage i kristendomsundervisningen i skolen. Alle børn skal deltage, hvis forældrene ikke har bedt om at få dem fritaget. Hvis der er børn, der ikke deltager i undervisningen, så bliver de nogen gange drillet af de andre børn, der siger, at de ikke kommer i himlen. Martyna ved, at det ikke er rigtigt, men det er svært at være anderledes, specielt fordi Martyna er den eneste adventist i hendes skole. "Jeg har forklaret mine venner i skolen, at jeg går i kirke og jeg tilbeder Gud. Jeg fortæller dem, at jeg får undervisning i kristendom i min kirke, så nu driller de mig ikke mere."

Martyna vil gerne være et godt eksempel for Jesus. Hun prøver på at være glad og hjælpsom i skolen, og hun læser i Biblen og beder derhjemme. Når hun kan, så fortæller hun sine venner om sin tro.

Martynas nye ven

En dag mødte Martyna en pige i skolens forhal. Hun gik hen og hilste på hende. Hun fandt ud af, at pigen hed Natalya. Pigerne snakkede sammen, og Martyna spurgte, om hun måtte bede for Natalya. Hun sagde ja – hun var glad for, at der var en, der ville bede for hende.

To dage senere mødtes pigerne igen i skolen. De var glade for at se hinanden, og de talte sammen om skolen og andre ting. Martyna spurgte Natalya, hvor hun boede, og hvad hun godt kunne lide at lave. Martyna fortalte Natalya, at hun bad for hende hver aften. Natalya blev meget overrasket, men hun blev glad, fordi hun havde en speciel ven, der var så glad for hende, så hun bad for hende hver aften. Martyna inviterede Natalya med i kirke, og Natalya sagde, at hun ville spørge sin mor.

Martyna blev ved med at bede for Natalya. Hun ville så gerne have, at hedes nye ven skulle lære at elske Jesus, ligesom hun selv gjorde.

Sommerferie

Skolen sluttede før Natalya kunne gå med Martyna i kirke. Martyna, hendes mor og bedstemor tog på ferie. Da de kom hjem ringede Martyna til Natalya for at aftale, at de kunne besøge hinanden. Og så fandt Martyna ud af, at Natalya var flyttet til en anden by.

Martyna blev skuffet over, at Natalya ikke kunne gå i kirke sammen med hende. Martyna beder stadigvæk for Natalya. Nu beder hun om, at en anden person vil invitere hendes ven med i kirke.

Martyna fortsætter med at fortælle andre om Jesus. Hun beder for dem og inviterer dem med i kirke. Martyna er en lille missionær.

Vi kan også være missionærer derhjemme, i skolen og hvor vi ellers er. Vi kan være glade og hjælpsomme og fortælle andre, at Jesus elsker dem.

Vi kan give vores kollekt, så andre kan lære om Gud. Lad os gøre alt hvad vi kan i den nye uge, for at fortælle andre om Gud og hans store kærlighed til alle mennesker.

Hurtige fakta:

- Danmark er et lille land, der består af en halvø og næsten 500 øer. Danmark ligger syd for Norge og Sverige. Det er et rigt og moderne land, og mange danskere har mistet deres forbindelse til Gud.
- Danmark er et monarki, et kongerige. Det danske flag er verdens ældste flag. Flaget er blevet brugt i mere end 700 år.
- Selvom de fleste mennesker har råd til at købe en bil, så vil mange danskere hellere køre på cykel. I gennemsnit kører alle danskere 3 kilometer på cykel hver dag. En del ministre kører på cykel til Christiansborg.
- I Danmark er der 2.394 adventister. Der er 39 adventistkirker i Danmark og der er 5 børneskoler, 1 vuggestue, en børnehave og et gymnasium, hvor man kan være kostelev.

SOMMERLEJR-VENNER

Vores historie fra i dag kommer fra Danmark (lad et barn finde Danmark på et kort eller en globus).

Samuel er 9 år. Han bor i Danmark. Det er et smukt land, der ligger mellem Nordsøen og Norge og Sverige. Samuel går i 3. klasse. Han er den eneste adventist i skolen. Der er ikke ret mange af hans klassekammerater, der går i kirke.

Børnelejr oplevelser

Da Samuels forældre fortalte ham, at han gerne måtte komme på børnelejr sidste sommer, blev Samuel meget glad. Han havde hørt om alle de sjove ting, der sker på en børnelejr, men så tænkte han på, at han skulle være væk hjemmefra i en hel uge! Han ville så gerne have en af sine venner med, så han ikke ville komme til at føle sig alene.

Samuels mor foreslog, at han skulle invitere sin bedste ven Victor med. Samuel snakkede med Victor om børnelejren og Samuels mor snakkede med Victors mor. Og Victor fik lov til at tage med.

"Jeg inviterede Victor med, så jeg ikke skulle føle mig alene," siger Samuel, "men jeg tror, at han også blev meget glad for børnelejren."

Victor er ikke vant til at gå i kirke, og Samuel spekulerede på, om Victor ville kunne lide det, for hver dag hørte de historier om Jesus. "Jeg ved ikke, hvor meget Victor kan forstå det her om Gud," siger Samuel, "men jeg vil meget gerne svare på spørgsmål, hvis han har nogen."

Samuels overraskelse

Da det blev sommer, så fik Samuel sig en anden overraskelse. Hans fætter Oliver fra Amerika, kom for at besøge sin bedstemor i Danmark. Og hans bedstemor syntes Oliver skulle på børnelejr sammen med Samuel og Victor. Så alle 3 drenge havde det sjovt på børnelejren.

Oliver kommer fra en adventistfamilie, men han har aldrig før været på en børnelejr. "Jeg har det rigtig sjovt, og jeg har fået mange nye venner," siger Oliver. "Jeg kan godt lide at spille fodbold med de andre drenge, og jeg kan godt lide forhindringsløbet. Det er rigtig sjovt!"

Og hvad med Victor? Kan han lide at være på børnelejr?? "Det er sjovt!" siger han. Han kan specielt godt lide dyrene, lamaerne, æslerne og hestene og fårene. Jeg bor i byen, og der har vi ikke den slags dyr."

"Samuel er min bedste ven," tilføjer Victor. "Jeg er glad for, at han inviterede mig med på børnelejr. Jeg håber også, at han engang inviterer mig med i kirke."

En chance for at dele med andre

Samuel og Oliver deler Guds kærlighed med Victor, ved at invitere ham med på børnelejr. Der er i masser af måder vi kan fortælle om Guds kærlighed til vore venner. Det er ikke svært, du skal bare finde noget, som du selv rigtig godt kan lide, og så skal du invitere dine venner til at være sammen med dig. Når I leger, så kan du også fortælle dine venner om Jesus.

Vi kan også dele Guds kærlighed med andre, ved at give vores kollekt i sabbatsskolen. Kollekten kan komme derhen, hvor vi ikke selv kommer. Så fortæller missionærene mennesker i de lande om Jesus. Og også alle adventisterne, der bor der, kan fortælle deres venner om Jesus. Vores penge betaler missionærene, og måske bliver der købt bibler til dem, der gerne vil høre om Jesus.

Hurtige fakta:

- Finland ligger i Europa imellem Rusland og Sverige. Den nordlige del af landet ligger over den nordlige polarkreds. Her går solen ikke ned om sommeren, og om vinteren står den ikke op.
- Vinteren er lang og kold, så alle lærer at sætte pris på sneen. I Finland er de fleste meget glade for at stå på ski og løbe på skøjter på de mange søer.
- Finland er et kristent land, men der er ikke ret mange, der går i kirke regelmæssigt.
- Ligesom så mange andre lande i Europa, så er Finland et moderne land og indbyggerne tænker ikke på Gud. De fleste kristne kirker har kun en håndfuld kirkegængere hver søndag morgen.
- Adventistkirken i Finland er lille. Der er ca. 4.400 medlemmer. Det er ca. en adventist ud af 1.200 mennesker. Nogle kirker arbejder hårdt for at gøre deres kirke til et sted, hvor man føler sig velkommen til at komme og høre om Gud. De laver blandt andet børnebibelklubber, de inviterer børn med på sommerlejr og familier til familielejr. Her kan børn og voksne lære Gud at kende, så Gud kan blive en del af deres liv.

EMILIAS BØN BLEV BESVARET

Emilia bor i Finland (lad et barn finde Finland på et kort eller en globus). Da hun var lille blev hun meget syg. Lægerne opdagede, at hendes lever ikke fungerede, og hun skulle have en levertransplantation for at overleve. Emilia blev opereret.

Emilias nye familie

Men Emilia skulle resten af sit liv have omhyggelig pleje og tage dyr medicin for at blive stærkere. Hendes forældre kunne ikke give hende den omsorg, så Emilia blev adopteret af en anden familie.

Emilia lærte hurtigt at elske sin nye familie. Hver aften sad hun på skødet af sin nye mor og lyttede til bibelhistorier. Hun gik i sabbatsskole og i kirke med sin nye familie, Og Emilia lærte hurtigt at elske Jesus, ligesom hendes nye familie gjorde.

Emilias dilemma

Da Emilia begyndte at gå i skole, så fik hun en masse nye venner, og hun fortalte dem tit om Jesus. Men nogle af børnene havde ikke lyst til at høre om Jesus. Nogle af børnene sagde endda grimme ting om Gud og gjorde grin med Emilia. Emilias forældre prøvede at forklare hende, at nogle familier ved slet ikke, at Jesus er sådan en vidunderlig ven. Men Emilia var stadigvæk ked af, hendes venner ikke elskede Jesus.

Emilias forældre ville så gerne sende Emilia til en kristen skole, men der var ingen i nærheden. Familien bad dagligt om, at Emilia kunne komme til at gå i en kristen skole. Til sidst besluttede Emilias forældre, at hun skulle gå i den kristne skole, selvom skolen lå 130 km væk.

To besvarede bønner

En dag tog familien af sted for at besøge den kristne skole. Emilia kunne godt lide lærerne, og børnene var venlige. Hendes forældre indmeldte hende til det næste skoleår, og så gik de ud for at finde en lejlighed i byen. De havde bedt til Gud, og nu tog de af sted for at se, hvordan Gud ville hjælpe dem. Den samme dag fandt Emilias forældre en lejlighed, der lå tæt på Emilias skole. Lejligheden var bare helt perfekt! Den aften takkede familien Gud, fordi han havde besvaret to bønner på en dag.

Emilia er meget glad for sin nye skole og hun er taknemmelig, fordi Jesus har besvaret deres bønner. Mange af hendes nye klassekammerater kommer ikke fra kristne hjem, så hun har masser af muligheder for at fortælle dem, at Gud elsker dem.

Emilia ved, at Gud elsker hende. Gud har givet hende en ny lever og en ny familie, og nu har han også givet hende en ny skole, og et nyt sted at bo.

"Jesus er interesseret i, hvad der sker med os," siger Emilia. "Vi skal stole på Gud, når vi har problemer, for han ved, hvad der er bedst for os."

Piger og drenge, vi kan også fortælle andre om Guds store kærlighed. Vi kan fortælle det til dem, vi møder i skolen og dem, vi leger med. Andre mennesker har brug for at høre, at Gud elsker dem. Nogle bor tæt på os, og andre bor langt væk.

Vores kollekt kan hjælpe de mennesker, som vi aldrig møder, så de kan lære Gud at kende. Tak fordi I tager jeres kollekt med i sabbatsskole.

Hurtige fakta:

- I 1861 blev et brev fra Irland offentliggjort i Review & Herald og der stod, at 5 personer var begyndt at holde sabbat, fordi de havde fået bøger og blade fra familiemedlemmer i USA.
- Syvende Dags Adventistkirken blev organiseret i 1902 og den bestod af Den Irske Republik og Nordirland.
- Der er 12 kirker og 885 medlemmer i den Irske mission.
- Der er ingen slanger i Irland. Der er heller ingen muldvarpe, væsler og stinkdyr.
- Det oprindelige irske sprog er gælisk. I dag er der kun 380.000 der kan snakke flydende gælisk.
- Mange irske familiers navne begynder med "Mac" eller "O", som betyder søn af, barnebarn af på gælisk.

SYNG FOR JESUS

I Irland bruger Gud en speciel lille gruppe missionærer for at fortælle om sin kærlighed (lad et barn finde Irland på et kort eller en globus). Disse små missionærer skal vi høre om i dag. Det er Ann på 5 år, Franchesca på 6 år, EJ, Jayron and Kymi på 7 år, Molly på 11 år og Kayziah og Kezkzaiah, der begge er 14 år.

Hver uge mødes disse adventistbørn med fru Batoon, der er deres korleder, og så synger de sammen. De har ikke en kirkebygning hvor de kan øve, så derfor mødes de i børnenes hjem. Om sabbatten synger de tit til gudstjenesten, som holdes i skolen.

Men de gør mere end at synge til gudstjenesten. De synger mange andre steder. De synger på hospitaler og på plejehjem, hvor de synger for de ældre mennesker.

Selvom man ikke snakker ret meget om at tro på Gud i Irland, så er børnene velkomne, når de kommer og synger. Og børnene er glade for at synge deres sange om Gud og Jesus. Nogle af deres favorit sange er: "Søg først Guds rige", "Jesus elsker alle små", "Stå op, stå op for Jesus", "Jeg et kongebarn er". Børnene fortæller også deres "huskevers", som de har lært i sabbatsskolen.

Det sker tit, at de mennesker, der lytter til deres sange, kommer til at græde, fordi de er så glade for at høre sangene.

"Vil I ikke nok komme igen og synge for os," siger de. "Vi føler, at vi er i himlen, når vi hører børnene synge. De er som små engle! Og de opfører sig så pænt. Vi kan se, at de elsker Gud."

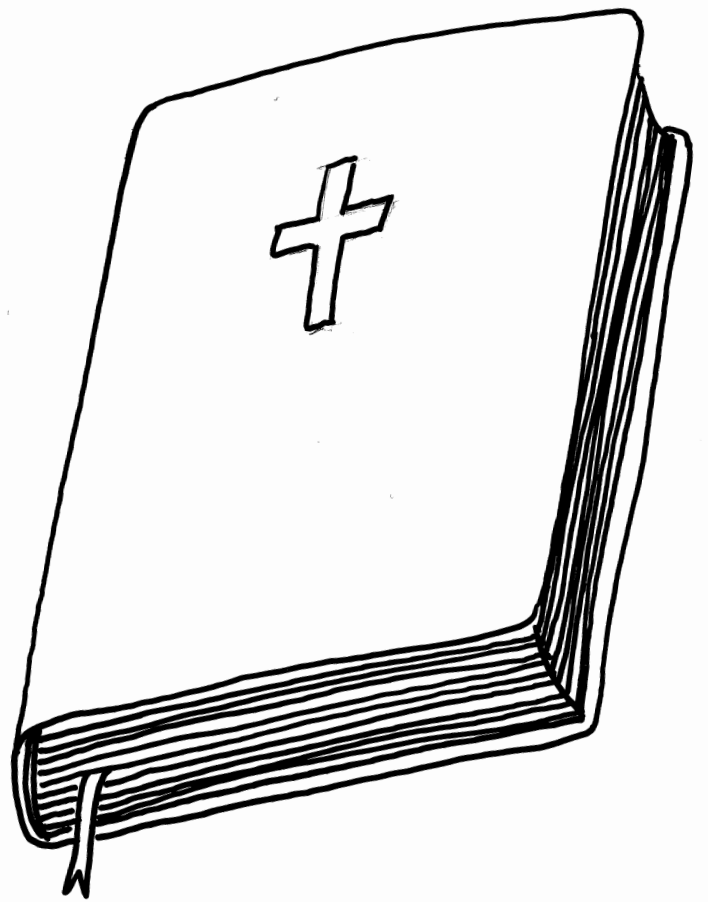
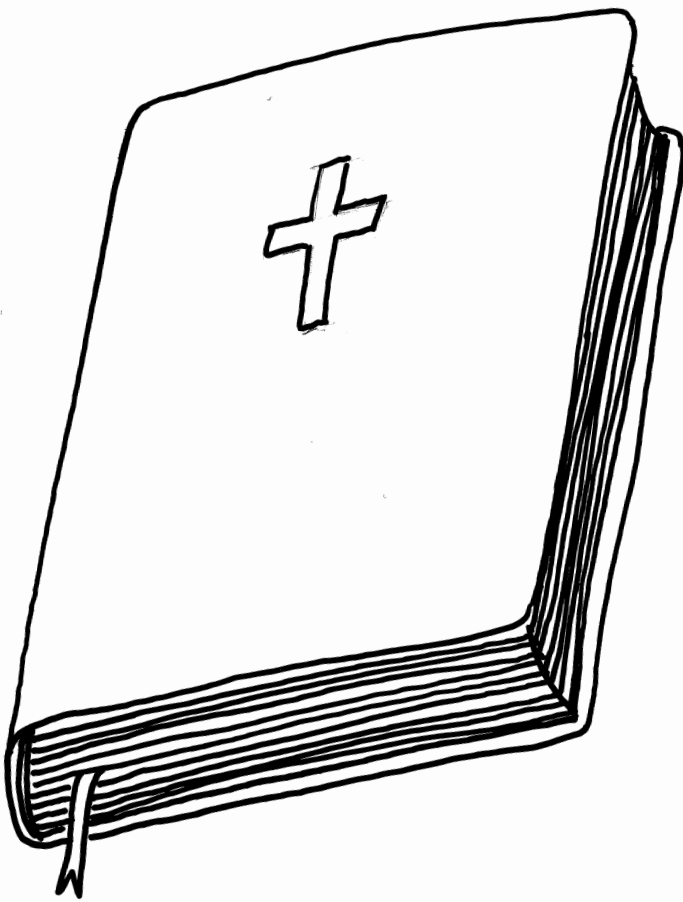
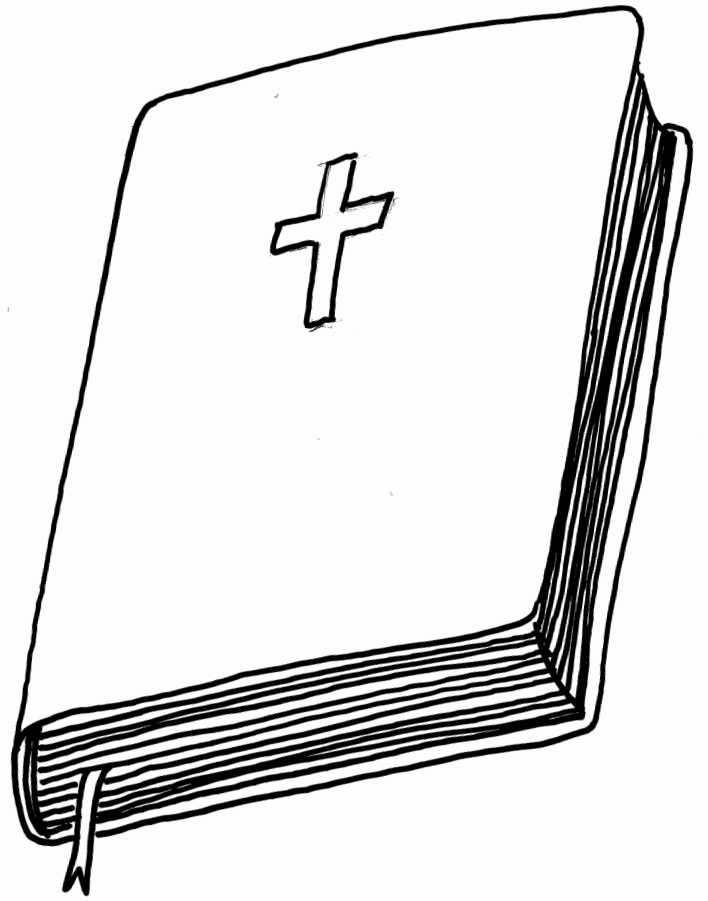
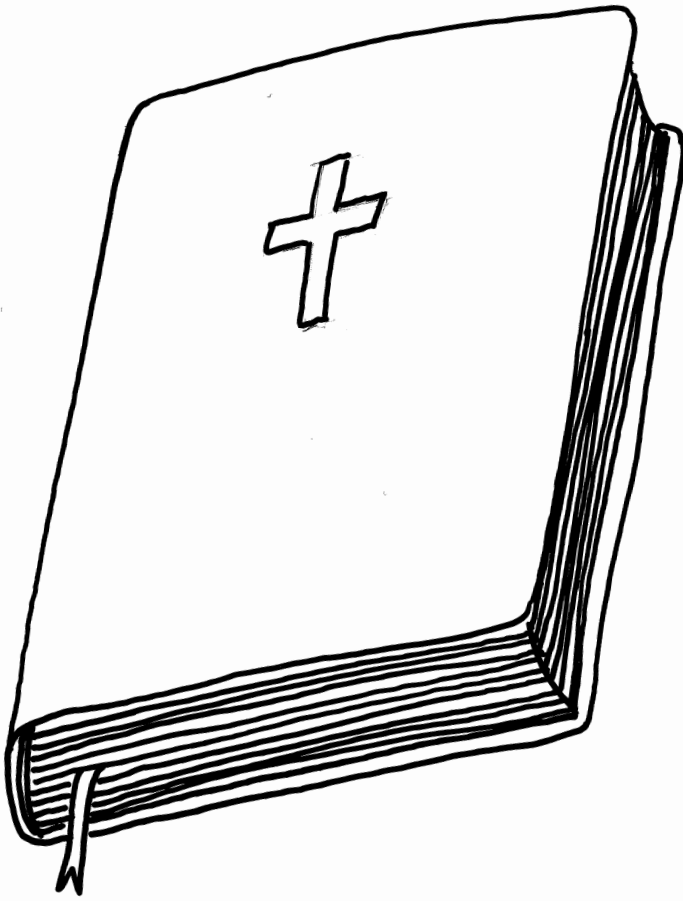
Den gruppe børn har sunget i 20 plejehjem i byen Dublin, og de får flere invitationer til at komme igen og synge.

I december måned får de mange invitationer fra hospitaler, der beder dem om at komme og synge kristne julesange og salmer. Og så synger de "Glade jul, dejlige jul" og andre julesange for patienterne og de ansatte på hospitalerne. Patienterne elsker at høre børnene synge og de beder dem om at synge sangene flere gange,

"Selvom de ikke er ret gamle, så kan de gøre store ting for Jesus," siger fru Batoon.

De synger ikke kun på hospitaler og på plejehjem, børnene har også holdt en speciel koncert, for at tjene penge, så de kan få deres egen kirkebygning. Lige nu mødes de i en skole hver sabbat, men deres håb er at få deres egen kirke.

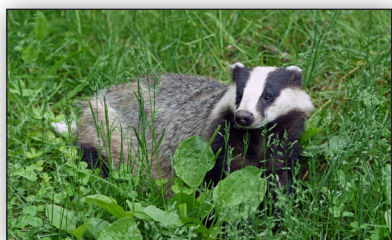
Når vi giver vores kollekt i sabbatskolen, så bliver pengene brugt til at bygge skoler og kirker og til at købe forskellige ting, der er brug for mange steder i verden.

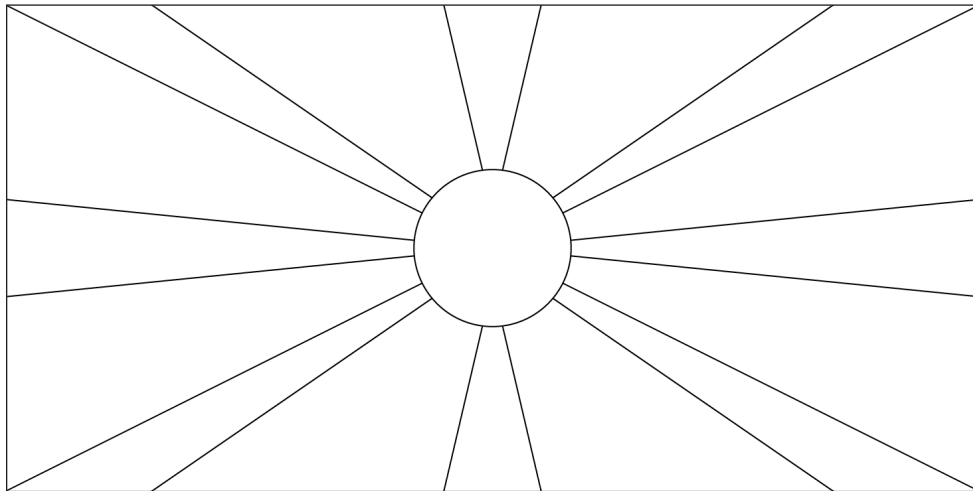

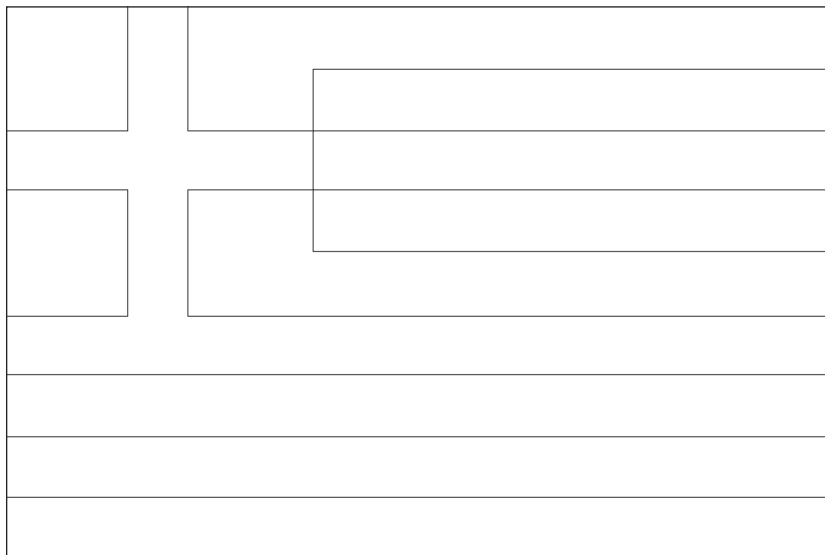
Grævlingen

Grævlingen er Danmarks største rovdyr. Den kan veje op til 20 kg. Grævlingen bor i skoven i sin hule. Grævlingen bruger sin gode lugtesans, når den leder efter føde. Dens lugtesans er omkring 700-800 gange bedre end menneskets. Grævlingen spiser mest regnorme, som den lettest finder på græsarealer i fugtige nætter. Grævlingen er ret langsom og larmende, når den leder efter føde. Der findes grævlinger i det meste af Europa.

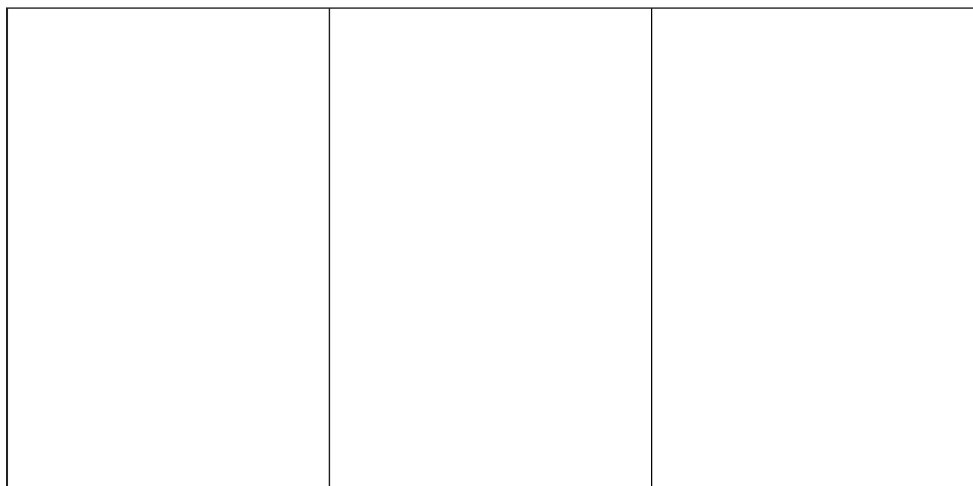

Makedonien

Grækenland

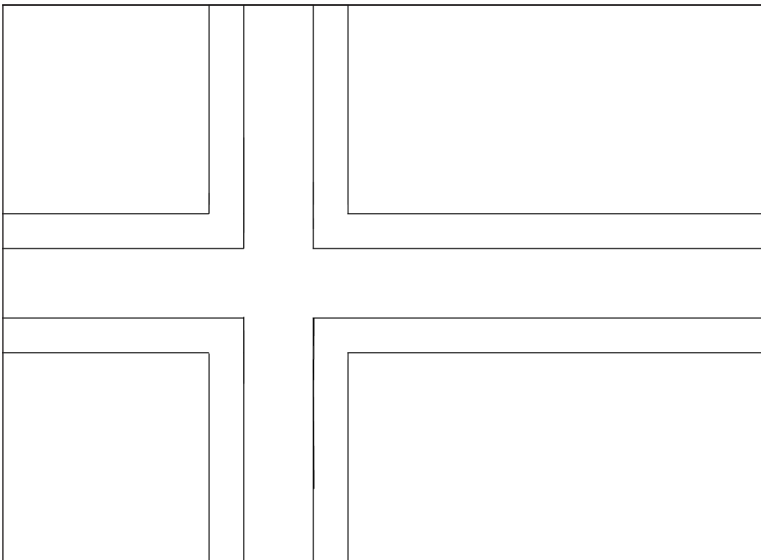

Irland

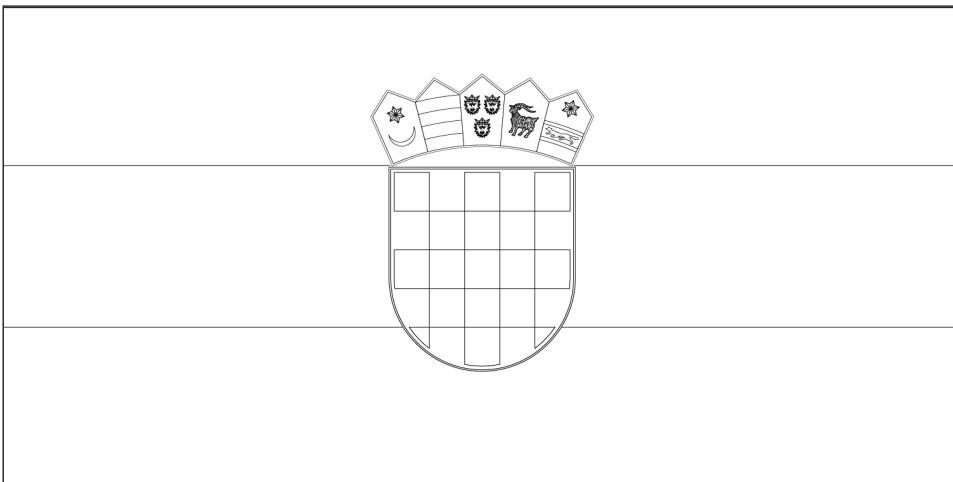

Polen

Norge

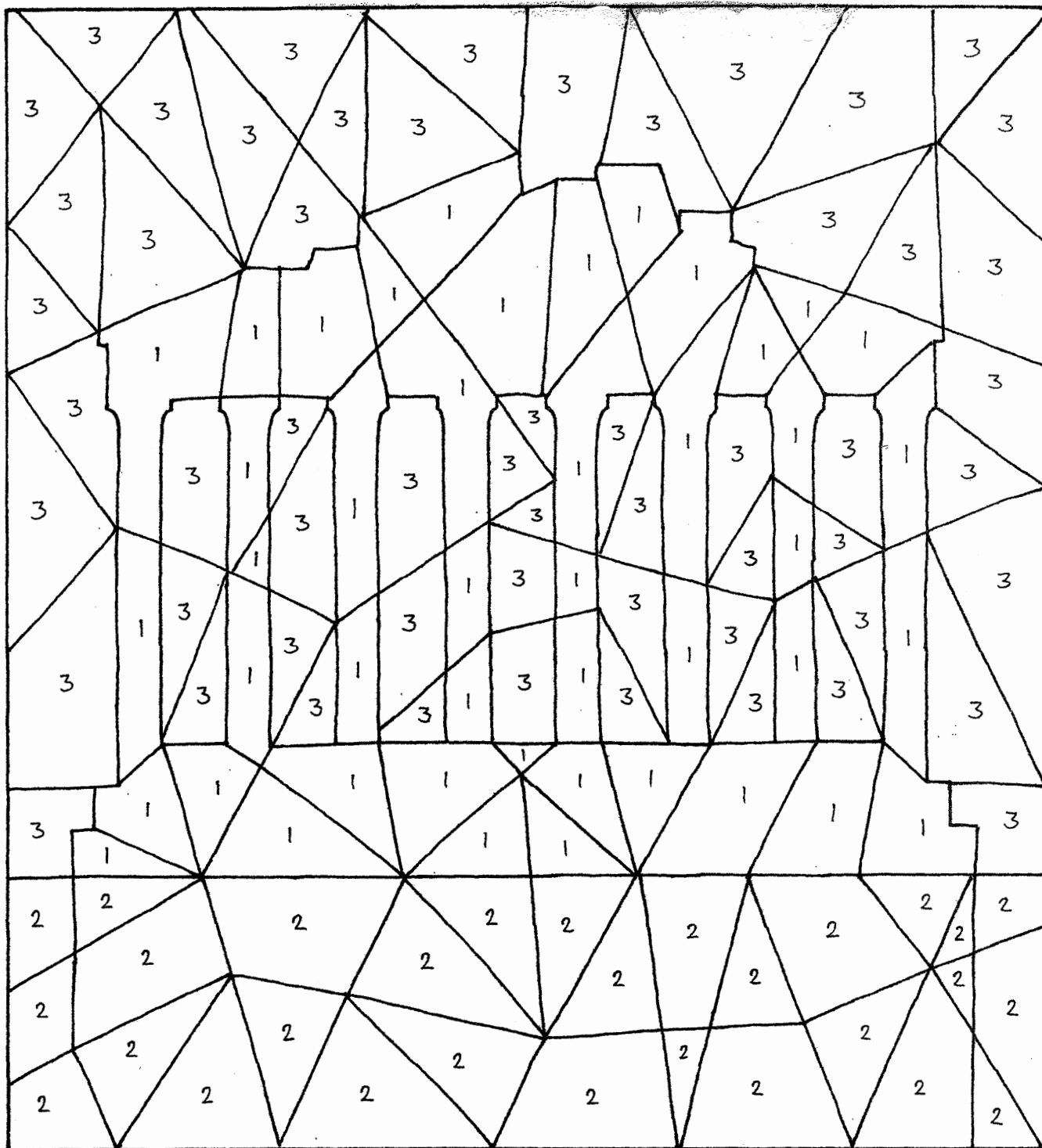
Kroatien

Grækenland

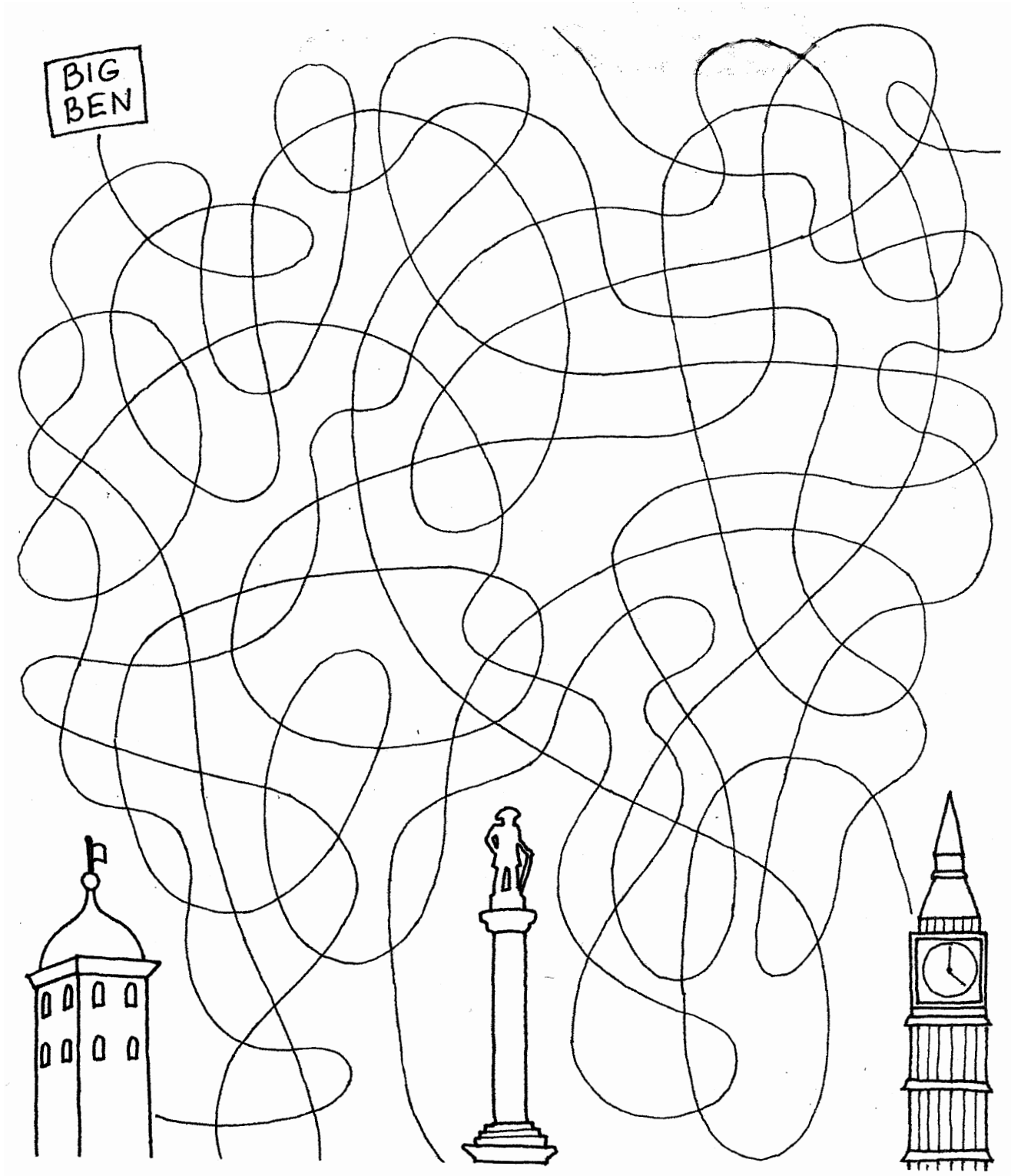
Denne bygning står på Akropolis i Athen.

Mal felterne med 1: hvid, 2: grå, 3: blå.

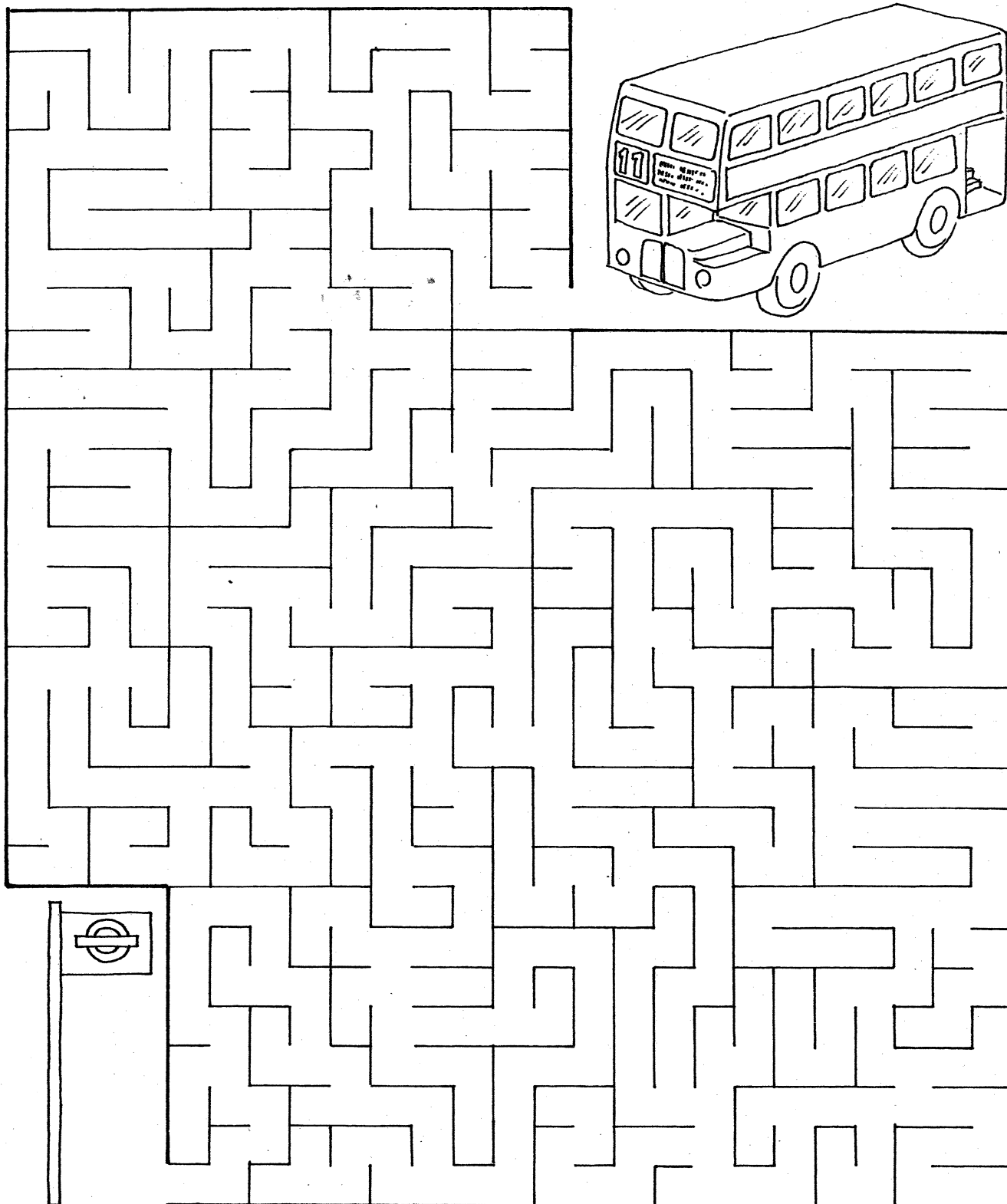
England

I London finder du Big Ben. Ved du hvad det er?
Følg linjerne og se, om du har gættet rigtigt.

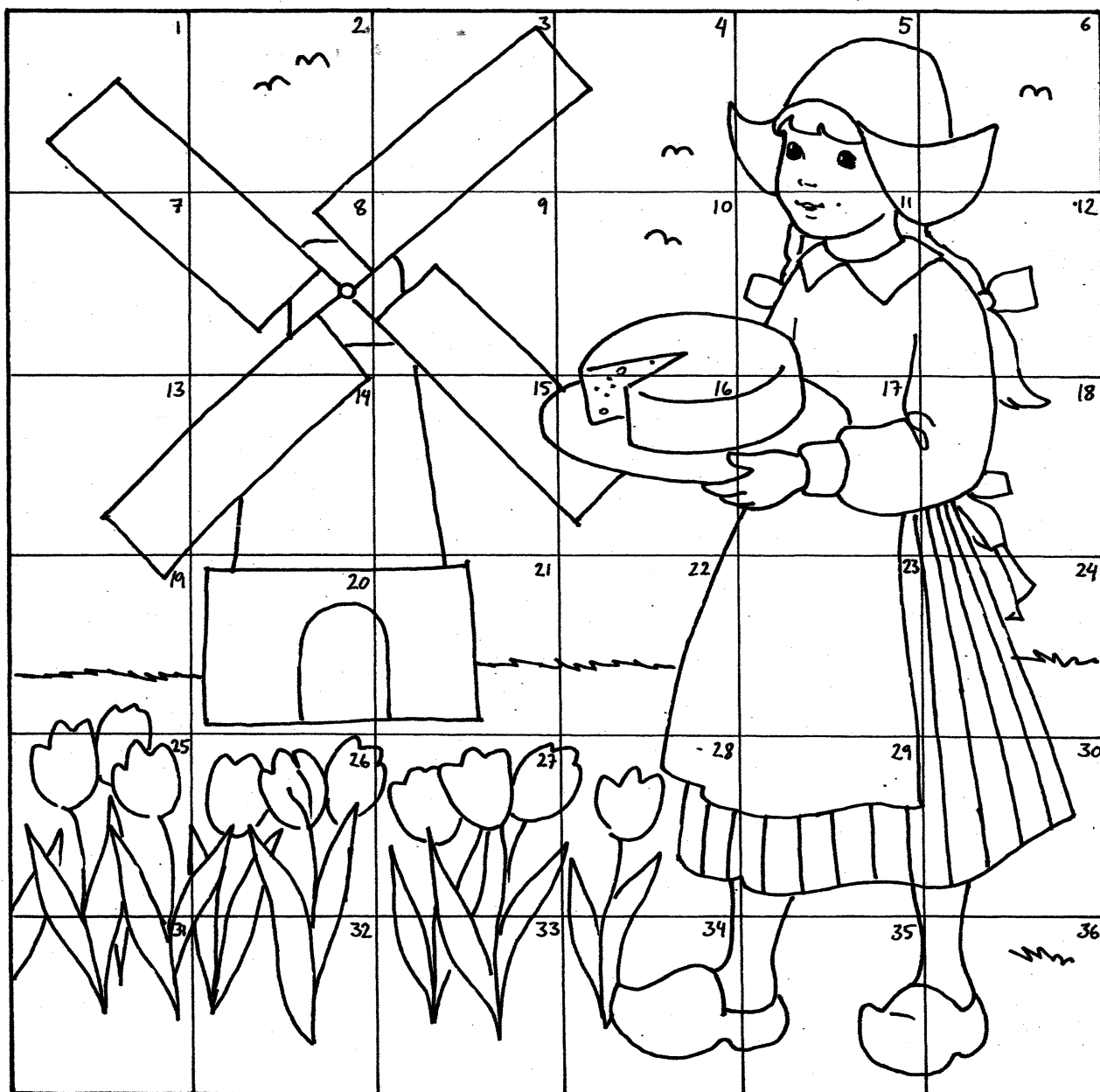
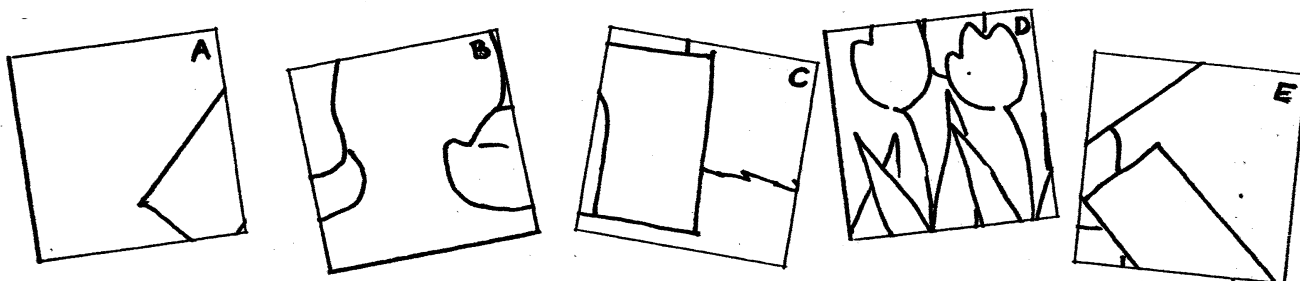
England

Busserne i London har to etager. Hjælp bussen med at finde den rigtige vej til stoppestedet.

Holland

På billedet ser du en Hollandsk pige med nogle ting, der er typisk for Holland.
Hvor passer de små billeder i det store?

Jesus elsker børn i Holland

Hurtige fakta:

- Landet består af mere end 2.000 øer. I Grækenland er man ingen steder mere end 100 km fra havet. Fordi der er så meget kystlinje er der mange, der tjener deres penge ved at fiske.
- Athen er landets hovedstad, her bor der 650.000 mennesker. Athen er en gammel by, dens historie går tilbage til 1400 år før Kristus.
- Næsten alle grækere er medlemmer af den græsk-ortodokse kirke. Deres religion har fokus på traditioner og ceremonier, ikke på at fortælle om Jesu kærlighed til os. Mange forstår ikke, at en adventist er en kristen.
- Der bor ca. 500 adventister i Grækenland, det er en adventist ud af 20.000 mennesker. Bed om, at adventisterne i Grækenland vil være i stand til at dele deres tro med andre. Ligesom Joanna.
- Folk i Grækenland taler ikke ret meget om religion. Derfor er det ikke nemt at fortælle dem om Gud.

DET LILLE FYRTÅRN

Joanna bor i en landsby på toppen af et bjerg i den vestlige del af Grækenland (lad et barn finde Grækenland på et kort eller en globus). Der er ingen adventistkirke i hendes landsby, så familien kører ned ad bjerget i en time for at komme i kirke.

En overraskende forsamling

Joanna elsker sin sabbatsskole, specielt bibelhistorierne. Hun er glad for at læse sin sabbatsskolelektie. En dag tog Joanna sin bibel og sin sabbatsskolelektie med i skole. I frikvarteret satte hun sig ned for at læse i sin sabbatsskolelektie. En af hendes klassekammerater kom hen og spurgte, hvad hun lavede.

"Jeg læser min bibellektie," sagde Joanna. "Hvilken bibellektie?" spurgte pigen, for hun troede Joanna forberedte sig til deres kristendomstimer, som de havde to dage om ugen.

"Det er en lektie fra Bibelen. Jeg læser en ny hver uge, og så taler vi om den i kirken om sabbatten," forklarede Joanna. "Kan du ikke læse din lektie for os," sagde en af pigerne. Så begyndte Joanna at læse den første historie. Børnene lyttede indtil klokken ringede og kaldte dem tilbage til klasseværelset.

Kristendomsundervisning i frikvarteret

Den næste dag tog Joanna igen sin bibel og sin bibellektie med udenfor i frikvarteret. Der kom igen nogle børn hen til hende. "Læs en anden historie for os," bad de. Joanna begyndte at læse historie nummer to. Børnene var stille og lyttede, indtil klokken ringede. "Hvis I kommer i næste frikvarter, så skal jeg nok læse resten af historien for jer," sagde Joanna.

I det næste frikvarter kom mange af børnene hen til Joanna, og hun læste historien færdig. Børnene stillede en del spørgsmål om bibelhistorien. Den næste dag læste Joanna lektie nummer 3, den handlede om Jesus genkomst. "Passer det, at Jesus kommer igen?" var der en dreng, der spurgte. "Ja, det er sandt," sagde Joanna. "Jesus kommer snart igen med alle

sine engle. Dem, der elsker Jesus, de vil komme med Jesus op i himlen." Klokken ringede, og børnene gik tilbage til deres klasser.

Så mange spørgsmål

Den eftermiddag kom nogle af Joannas klassekammerater og bombarderede hende med spørgsmål. "Du tilhører da ikke den ortodokse kirke, gør du?" spurgte en dreng. "Er du muslim, tror du på Allah?"

"Nej, jeg er kristen," svarede Joanna. "Jeg tror på Jesus Kristus. Jeg læser i Bibelen og jeg følger det, som Bibelen lærer os om Gud. I 1. Mosebog står der i Guds bud, at vi skal tilbede ham den syvende dag, ikke den første dag i ugen. Så vi går i kirke om lørdagen og ikke om søndagen. Vi adlyder også de andre bud."

Børnene stillede mange spørgsmål og Joanna svarede på alle dem hun kunne. Men hun skulle skynde sig hjem, så hendes mor ikke vil blive nervøs, fordi hun var så længe væk. Hun sagde til sine venner, at hun med glæde ville snakke med dem igen den næste dag.

Joanna beder for sine venner

Men den næste dag kom hendes klassekammerater ikke for at høre en historie. Joanna læste sin bibelhistorie helt alene. Da hun skulle hjem kom nogle af hendes venner igen for at følges med hende, men de spurte hende ikke om noget.

Joanna fortalte sin far og mor, hvad, der var sket i skolen i løbet af ugen og familien bad om, at hendes venner ville få lyst til at høre mere om Gud, så de kunne give deres liv til ham.

Joanna har ikke opgivet at dele sin tro på Gud med sine venner. Hun har bedt sin sabbatsskolelærer om kopier af en CD, der fortæller historien om Jesus genkomst. Den CD vil hun gerne give til sine venner. Hun vil igen tage sin Bibel og sin sabbatsskolelektie med i skole. "Selvom mine venner ikke kommer for at høre historien, så vil jeg læse den for mig selv. Jeg er glad for, at jeg kunne fortælle dem nogle af bibelhistorierne, og jeg håber, at de gerne vil høre noget mere om Gud. Jeg tror, de kommer tilbage til mig, for at høre mere."

Et fyrtårn for Jesus

Joanna er et fyrtårn i sin skole, hun skinner og fortæller om Guds kærlighed. Vi kan alle være fyrtårn, ved at dele historierne om Jesus med vores skolekammerater.

Vi er også fyrtårn, når vi tager vores kollekt med i sabbatsskole. Kollekten hjælper mennesker rundt omkring i verden, så de kan høre om Jesus kærlighed til dem. Lad os bede om, at Joannas venner vil få lyst til at høre mere om Gud. (Afslut med bøn.)

Hurtige fakta:

- Maynessa Loyds mand har været elev på Newbold College.
- Newbold College er kirkens eneste uddannelsessted i den Transeuropæiske Division, som giver en universitetsuddannelse.
- Elever fra mere end 60 nationer studerer på Newbold College. Nogle er der kun et år, mens andre bliver i fire eller fem år.
- Storbritannien består af England, Skotland og Wales plus Nord Irland.
- I Storbritannien bor der ca. 67 millioner mennesker. Mere end 70 % er kristne, protestanter og katolikker. 3 % er muslimer og 23 % tilhører ikke nogen kirke.
- Adventistkirken i Storbritannien har 40.000 medlemmer, et medlem ud af 1.675 mennesker.

DRENGENS LIV BLEV REDDET

Maynessa er politibetjent. En dag, da hun var ude og køre med patruljevognen, sammen med sin kollega Johnny Mason, fik hun øje på en flok mennesker på et gadehjørne. De stod og kiggede på noget, der så ud som en lille bylt tøj. Pludselig løb en kvinde ud på vejen og fægtede med armene.

"Kom og hjælp!" råbte hun, og gjorde tegn til politibilen.

Maynessa og John sprang ud af bilen og løb hen for at se, hvad der var sket. Maynessa fik øje på en blodpøl på fortovet. Der lå en dreng, der så ud til at være 7 år (hun fik senere at vide, at han var 9 år).

"Han dør;" sagde et af de mennesker, der knælede ved siden af ham.

"Han har mistet 2-3 liter blod," sagde en anden.

"Han når ikke levende hen til hospitalet," sagde en tredje.

Drengen lå ganske stille, han var meget bleg. Maynessa så på ham. Hun kunne ikke se, at han trak vejret. Han er måske allerede død, tænkte hun. Men så opdagede hun, at hans øjenlåg bevægede sig.

"Hvad er der sket?" spurgte hun. Folk pegede på et knust vindue i en grillbar. "Der var nogen, der sparkede ruden i stykker. Han gik ind for at stjæle en sodavand. Da han var på vej ud, skar han benet på et glasskår."

Drengens sår var så dybt, at Maynessa kunne se knoglen. Musklerne havde trukket sig sammen og blodet strømmede ud af såret. Mens Johnny forsøgte at standse blødningen ved at binde sit slips stramt om drengens lår, pressede Maynessa noget gazebind mod såret.

Maynessa fulgte med drengen i ambulancen til hospitalet. Hun lagde hans kolde, hvide hånd i sine varme hænder og forsøgte at varme den. Hans ansigt var magert, hans læber var blå og kinderne og halsen havde en grålig farve. Pludselig åbnede han øjnene og så på Maynessa.

"Dør jeg?" hviskede drengen.

"Nej! Nej!" svarede hun, for at opmuntre ham. "Naturligvis dør du ikke! Du er bare bange, fordi du hørte, hvad folk sagde, da du lå på fortovet. Lægen på hospitalet skal bare sy nogle få sting, så bliver du rask igen!"

Så skete der noget mærkeligt. Drengens læber skiftede farve, fra blå til lyserødt. Den grå farve forsvandt fra hans ansigt.

Maynessa fortalte senere lægen på hospitalet, hvad hun havde set. Han nikkede. "Drengen var i chok," sagde han. "Han har haft et stort blodtab, og det blod han havde i sin krop, kunne ikke holde ham i live. Han var ved at dø af chok, fordi han var bange. Du reddede hans liv."

"Jamen jeg gjorde jo ingenting," sagde Maynessa. "Hvordan kunne jeg så redde hans liv?"

"Du er politibetjent, og du har autoritet," sagde lægen. "Da du sagde, at han ikke ville dø, så troede drengen på dig, og det var nok til at bringe ham ud af choktilstanden."

Hurtige fakta:

- Makedonien er et lille land, der ligger på den nordlige side af Grækenland. Det mest brugte sprog er makedonsk.
- 65 % af landets befolkning tilhører den ortodokse kirke. Resten af befolkningen er for det meste albanere, der bor i den vestlige del af Makedonien, tæt på Albanien. De er for det meste muslimer.
- Mange adventistkirker i verden har mere end 500 medlemmer. Forestil dig så, at der kun er 500 medlemmer i hele Makedonien!
- I Makedonien bor der 2 millioner mennesker, og der er kun 515 adventister. Det er en adventist ud af 3.700 mennesker.
- De fleste kirker er små i Makedonien, men medlemmerne er ivrige og vil gerne fortælle andre om Guds kærlighed, ligesom Mihael. Lad so bede om, at Gud vil hjælpe menneskene i Makedonien, så de kan give deres hjerte til Gud.
- Adventister i Makedonien vil meget gerne dele deres tro med andre. De vil gerne bygge en kirke og et evangelisk center, hvor de kan tilbede Gud og lære, hvordan man deler sin tro med andre og dem, der kommer til området som turister.
- Bed om, at Gud vil åbne døre i Makedonien, så mange vil give deres hjerte til Jesus.

DAVID BEDER FOR DEDO

David er 7 år, han bor i Makedonien, et lille land midt i Europa. (lad et barn finde Makedonien på et kort eller en globus)

David elsker Dedo

David og hans familie bor i det samme hus som hans bedstefar og bedstemor. Han kalder sin bedstefar Dedo, og sin bedstemor Baba. Han elsker Dedo og Baba, og han er tit sammen med dem. Baba elsker Jesus, men Dedo tror ikke på Gud. Det er David ked af. Dedo har ikke lyst til at høre om Gud, han ønsker heller ikke, at David taler om Gud.

David viser sin gave

Hver dag bad David om, at Dedo ville være villig til at høre noget om Gud og Jesus. En dag besvarede Gud hans bøn på en interessant måde. David fik en gave. En lille Noas ark med mange plastikdyr. David løb ivrigt af sted for at vise Dedo sin gave. David tømte posen med gaven og bad Dedo om at hjælpe med at samle arken. Så spurgte David, om Dedo ville hjælpe ham med at lave en scene til arken og dyrene.

Dedo kendte ikke historien om Noas ark, så David fortalte ham historien. Til Davids store overraskelse bad Dedo David om at hente en Bibel, så de kunne læse historien, og så kunne Dedo bedre vide, hvordan han skulle lave scenen.

De læser fra Bibelen

David løb af sted for at hente en Bibel. De fandt historien, og Dedo læste den højt. Så fandt Dedo et stykke krydsfiner og David hjalp Dedo med at sætte dyrene parvis på vej ind i arken.

Dedo spurgte, hvem menneskene var, der kom sammen med arken og dyrene. David forklarede, at det var Noa, hans kone, hans 3 sønner og deres koner, og David satte dem ved siden af dyrene, der var ved at gå ind i arken. "Da vi var færdige, så fortalte jeg Dedo historien engang til," siger David. "Jeg fortalte ham, at efter Gud lukkede døren, så regnede det i 40 dage. Da det holdt op med at regne, tog det et år for jorden at blive så tør, så Noa og hans familie og alle dyrene kunne forlade arken.

Da Dedo og David var færdig med scenen, så bad David Dedo om at skrive nogle bibelvers på pladen, for at forklare historien. Dedo skrev nogle bibelvers på pladen. I et hjørne skrev han: "Vi takker dig Herre, fordi du passer på os." "Det var helt fantastisk," siger David.

De studerer sammen

Da de var færdige med Noas ark projektet, ledte David efter noget andet, der kunne få Dedo til at tænke på Gud. "Jeg bad Dedo om at hjælpe mig med at lære min sabbatsskolelektie. Jeg bad ham om at læse min bibellektie for mig mange gange og øve huskeverset sammen med mig. Men jeg ønskede mest, at Dedo også skulle lære det."

"Jeg elsker Dedo meget højt, og jeg ønsker, at han skal komme op til himlen sammen med mig," siger David og smiler.

Piger og drenge, lad os bede for Dedo og andre familiemedlemmer, der endnu ikke har givet deres hjerte til Jesus. Og husk, du hjælper, når du giver din kollekt her i sabbatsskolen.

Hurtige fakta:

- Omkring 90 % af Norges befolkning tilhører den lutherske kirke.
- I 2016 var 14 % af Norges befolkning immigranter og børn af immigranter.
- I Norge er der 59 adventistkirker og 4.485 adventister.
- Der kan komme elever fra hele verden, og de kan gratis få undervisning på Norges universiteter.

FORTÆL OM JESUS I DIN SKOLE

I dag skal vi møde 2 unge mennesker fra teenbibelklubben i den meget gamle adventistkirke i Oslo. Oslo er den smukke hovedstad i Norge (lad et barn finde Norge og Oslo på et kort eller en globus).

Vidste du, at der har været en adventistkirke i Oslo i meget lang tid? Den første adventistkirke blev oprettet i 1879, og i dag hedder den Bethel Adventistkirke. Og der holder man stadigvæk gudstjenester!

Mennesker fra mange forskellige lande kommer i kirke i Bethel adventistkirke. I teenbibelklubben er der mange unge mennesker, der enten selv er født i Afrika, eller deres forældre er født i afrikanske lande, fx Ghana, Rwanda og Zambia. (Lad et barn finde disse lande på et kort eller en globus.)

Caleb er en dreng fra Etiopien. Han har mange venner, og mange af hans venner er muslimer. "I dette skoleår har jeg lært noget nyt," siger Caleb. "Jeg har lært nogle ord på arabisk. Min ven har lært mig at sige "Allahu Akbar." "Jeg har lært ham og mine andre venner at læse i Bibelen. Vi læser historier fra Bibelen sammen, og vi beder sammen. Så spiser vi dessert og har det sjovt. Min ven synes, jeg er heldig, at jeg er adventist, for det er ikke så strengt som at være muslim."

Caleb kan også godt lide at fortælle om sin tro i skolen. "Lige i sidste uge skulle vi høre om forskellige kristne religioner. Og der var en gruppe, der skulle fortælle om adventister, men en af dem blev syg, og så ville de springe over at fortælle om adventisterne. Men så fik jeg lov til at fortælle, for jeg synes de skulle høre om adventister. Så jeg fortalte dem de vigtigste ting om os, at vi tror på, at lørdag er Guds sabbat og vi tror på, at Jesus kommer igen. Derfor hedder vi syvendedags adventister."

Klassen var glad for min præsentation af vores tro og Calebs lærer roste ham, og sagde, at han gjorde det meget fint. Caleb var meget glad for, at han kunne vidne om sin tro.

Haset er en anden dreng fra Etiopien, og han fik også lov til at fortælle om sin tro i sin klasse. Da de skulle høre om forskellige religioner i hans klasse, ville de springe over adventisterne.

Men Haset ønskede ikke, det skulle ske, så han sagde: "Vi kan ikke bare springe over adventisterne, for jeg er adventist." Haset fik lidt mere tid, end Caleb havde, så han gik hjem og talte med sine forældre om det. De hjalp ham med at forberede sig så godt de kunne, og Caleb stillede dem en hel masse spørgsmål.

Den dag Haset skulle fortælle om adventisterne, så var han godt forberedt. "Jeg rejste mig bare og fortalte det, jeg vidste," fortæller Haset, "og jeg ved, det var ret godt. Jeg tror Gud hjalp mig med at fortælle om min tro. Jeg tror også Helligånden hjalp mig. Bagefter fortalte jeg mine forældre, hvordan det gik, og de var meget glade og stolte af mig."

Hurtige fakta:

- Millioner af mennesker rundt omkring i verden kender ikke Jesus som deres ven og frelser. Mange synes ikke, det er nødvendigt at lære Jesus at kende, så han kan blive en del af deres liv.
- 3D bibelprogrammet, som blev holdt på Island, fortæller mennesker om Gud og om Jesus. Ca. 1.600 mennesker har set udstillingen og er kommet til møderne på Island. Nu skal programmet holdes andre steder i Europa.
- På Island er der 465 adventister og 6 kirker.

SPÆNDENDE OPLEVELSER I BIBELEN

Johann sprang af skolebussen og løb hen til det moderne glashus i nærheden. I dag var hans klasse på tur.

"Børn!" kaldte læreren. "Stil jer op her." Børnene stillede sig op, og der kom en guide, der skulle vise dem udstillingen, som de var kommet for at se. Udstillingen hed: "Bibelen i 3D."

Johann kendte ikke ret meget til Bibelen, for hans familie gik kun i kirke en gang imellem på specielle dage.

Bibelen, gammel og ny

Børnene gik ind i noget, der lignede et islandsk hus, hvor en mand sad og læste op af en gammel Bibel, mens en dame spandt uld. "Det meste af Islands historie har noget med Bibelen at gøre," sagde guiden. "Den første bibel, der blev oversat til islandsk, blev trykt i år 1584, det er mere end 400 år siden. Der var en bibel i næsten alle islandske hjem, og folk læste i Bibelen hver dag. Kom med, så vil vi kikke på en af de gamle bibler."

Johann lyttede til manden, der læste fra Bibelen, indtil læren prikkede ham på skulderen og sagde, at de skulle videre. "Her er en af de originale islandske bibler," sagde guiden. Er der nogen, der kan fortælle mig en historie, der står i Bibelen?"

"Adam og Eva!" sagde en pige. "Noas ark!" råbte en dreng. "Jesus," sagde en pige stille. "Han blev født i en stald og Jesus døde på korset."

Jesus er vores frelser

"I har alle sammen ret. Bibelen begynder med at fortælle om skabelsen, da Gud skabte hele jorden. Den fortæller, hvordan Adam og Eva spiste af den forbudte frugt, og den fortæller hvordan Gud havde en plan for at frelse sine børn – dig og mig – fra synden, så vi kan leve sammen med ham for evigt. Derfor blev Jesus født i en stald og derfor naglede soldaterne ham til korset, så han kunne dø for vores synder."

Guiden flyttede sig, så børnene kunne se Bibelen, der lå i en glasmontre.

Spørgsmål

Børnene fulgte guiden fra en udstilling om Islands kultur til en anden, og ved hver udstilling fortalte han, hvordan Gud var en del af deres daglige liv. Før de vidste af det, var de nået til slutningen af udstillingen. "Har I nogen spørgsmål?" spurgte guiden. Flere af børnene rakte hånden op.

"Hvorfor skulle Jesus dø?" spurgte en pige. "Hvorfor kunne Jesus ikke bare blive oppe i himlen?"

"Tror du virkelig på, at alt det der fra Bibelen er sandt?" spurgte en dreng. "Mine forældre siger, det er bare en historie."

"Hvorfor sker der så mange slemme ting i verden i dag?" spurgte en dreng. "Hvorfor skiller Gud sig ikke bare af med djævelen, så mine bedsteforældre ikke behøver at dø?"

Svar

Guiden svarede på det ene spørgsmål efter det andet. Så ledte han børnene hen til en væg og sagde, at her måtte de skrive, hvad de syntes om udstillingen, og hvad de bedst kunne lide. Børnene begyndte at skrive på væggen.

Andre børn skrev på strimler af papir i forskellige farver, de blev sat sammen til en guirlande og blev hængt op fra den ene væg til den anden. "Tak for udstillingen" skrev en dreng. "Jeg kunne specielt godt lide historien om stormen på søen og om Jesus, der frelser os fra vores synder."

"De gamle bibler er så smukke," skrev et andet barn. "Jeg vil gerne læse alle historierne i Bibelen."

"Hvad synes I om udstillingen?" spurgte guiden.

"Flot!" "Rigtig god!" "Sørgelig!" "Jeg vil gerne se udstillingen igen," sagde en anden. "Jeg vidste slet ikke, at Jesus døde for mig," sagde Johann.

I hundredvis af børn på Island har set udstillingen sidste år. Mange forældre kommer til specielle møder om aftenen. Det var en chance for folk, så de kunne høre om Bibelen på en ny og interessant måde.

Lad os bede om, at børnene og deres forældre, der har hørt historien om Jesu kærlighed, vil give deres hjerter til Jesus.

Hurtige fakta:

- Adventistskolen i Marusevec åbnede i 1969.
- Der er børneskole, gymnasium og her kan man også få en college uddannelse.
- I mange år var skolen i slottet i Marusevec, som kommunisterne nu lader adventisterne leje.
- Iris er Kroatiens nationalblomst.
- 1/3 af Kroatien er dækket af skov.

JOSHUA ELSKER TO TING

Joshua er 11 år og han bor i Kroatien, som er et land i den østlige del af Europa (lad et barn finde Kroatien på et kort eller en globus).

Lige fra Joshua var en lille baby, har hans far og mor taget ham med i kirke og i sabbatsskole. Længe før Joshua kunne komme i skole, så spillede han på violin. Joshua kan kun huske, at han altid har elsket Gud og sin violin.

Da Joshua var 11 år kom han en sommer for første gang på et Bibelstævne. "Det var så dejligt" siger han. "Jeg var sammen med mine bedste venner og vi havde det så sjovt og jeg spillede på min violin. Vi havde også en dejlig vandrutschebane.

Gud er os nær

De næste år inviterede Joshua sine venner fra den offentlige folkeskole i byen, og også de børn han spillede sammen med. "I skal komme hen til min skole," sagde Joshua, "her har vi det så sjovt og dejligt."

Joshua fortalte dem også om Gud, men det var de ikke ret meget interesseret i. "Men de kom med til sommerbibelstævne, og det kunne de godt lide."

Næste år ville Joshuas venner gerne med igen, og denne gang var der en pige, der sagde til Joshua, efter hun havde været til børnemøderne på bibelstævnet: "Det er et mirakel, Joshua, der findes virkelig en Gud!"

"Jeg fortalte hende at Gud ser og hører hende og at Gud er nær ved os alle." Piger spurgte Joshua, om hun kunne få en Bibel, og det fik hun. "Nu kommer hun sammen med sin mor til vores spejdermøder, og hendes mor kommer også til de møder, der er for damerne i kirken!" siger Joshua med et stort smil.

Joshua vil gerne hjælpe

En dag, da Joshua var 11 år, hørte han, at hans forældre snakkede om en dreng, der var meget syg. Drengen havde en svulst i hjernen og hans familie havde ikke råd til at betale for den operation, som han skulle have.

"Jeg ved, hvad vi kan gøre," sagde Joshua. "Vi kan holde en koncert, så kan vi give hans far og mor alle de penge, folk betaler for at komme ind og høre koncerten."

"OK," sagde hans mor, men hun vidste ikke, hvordan hun skulle organisere en koncert.

Koncerten bliver organiseret

Men det var slet ikke et problem, for Joshua organiserede selv det hele! Han fortalte sine venner i musikskolen om den syge dreng og om hans ide, at de skulle holde en koncert. 15 af de andre elever i musikskolen ville meget gerne hjælpe, så Joshua snakkede med adventistpræsten, og præsten ville gerne holde nogle små andagter mellem de 15 musikstykker.

Så delte de invitationer ud til koncerten, og der var opslag overalt i landsbyen, de inviterede alle til at komme. Koncerten blev holdt den 15. juni 2015 i adventistkirken på skolens grund i Marusevec. Der kom omkring 300 mennesker til koncerten, og de fleste af dem var ikke adventister.

Joshua og hans venner var meget glade, da de fik at vide, at de havde solgt billetter til koncerten for 8.600 kroatiske kunas. Det er flere penge end en almindelig arbejder tjener i Kroatien på en hel måned! Selv om Joshua og hans venner ikke kendte den syge dreng, så var de meget glade over, at de kunne hjælpe ham og hans familie.

Joshua er glad for at bruge sin kærlighed til Gud og til sin violin til at fortælle mange andre mennesker om Guds store kærlighed til dem. Nu planlægger Joshua flere koncerter, for at hjælpe andre børn, der har brug for det.

Hurtige fakta:

- Konferencen i Kroatien er en del af Den Adriatiske Union, der blev organiseret i 1925.
- I Kroatien er der 68 adventistkirker og 2.500 medlemmer.
- Adventisternes Seminar i Kroatien åbnede i 1931 i Beograd. Det er nu flyttet til skolens grund i Marusevec, og det hedder Adriatic Union College.
- I Kroatien findes verdens mindste by, den hedder "Hum".

GUD FØRST

Naum var meget spændt på at komme i 1. klasse. Men han vidste, at han hver uge ville for-sømme en skoledag. Naum bor i Kroatien, og denne historie foregår, da landet tidligere var en del af Jugoslavien. Dengang skulle alle børn gå i skole 6 dage om ugen, mandag, tirsdag, onsdag, torsdag, fredag og lørdag. (Her kan du fortælle børnene, at sådan var det også i Danmark helt til engang i 1960'erne. Børnene kan spørge deres bedsteforældre. Mange voksne har taget uddannelser, hvor der var undervisning om sabbatten.)

Naum vidste, at han ikke ville gå i skole om sabbatten. Han vidste, at det er Guds helligdag. Så Naum gik i skole den første uge, men da det blev lørdag, sabbat, så gik han i kirke med sin familie. Om mandagen gik Naum igen i skole, men da det blev sabbat gik han i kirke i stedet for at gå i skole.

Den næste mandag, da Naum igen gik i skole, fik han sig en overraskelse, og det var ikke en dejlig overraskelse. Naum og hans klassekammerater sad ved deres borde i klasseværelset, da der kom 5 personer ind i klasseværelset. Det var skoleinspektøren, to lærere og to politibetjente.

Skoleinspektøren bad alle om at forlade klassen, undtagen Naum. Så satte de 5 voksne sig og Naum måtte stå op lige foran dem.

"Hvorfor kommer du ikke i skole om lørdagen?" spurgte en af mændene.

"Fordi jeg tror på Gud," svarede Naum tappert. "Ifølge det 4. bud i Guds lov, så skal jeg ikke gå i skole på hans sabbat. Det er derfor jeg er i kirke hver sabbat og ikke i skole," sagde han.

"Du vil blive bortvist, smidt ud af skolen, og så kan du ikke have mulighed for at få en uddannelse," sagde manden og sendte ham et vredt blik.

Tappert svarede Naum: "Men jeg vil alligevel gå i kirke, Gud er den vigtigste for mig."

"Hvad laver du så i din kirke?" spurgte manden.

"Vi læser i Bibelen, vi synger sange og vi beder."

"Syng en sang for os," sagde mændene.

Så Naum sang en sang og bad en enkelt bøn, ligesom de gjorde i kirken. Da Naum var færdig med at bede, stillede manden endnu et spørgsmål: "Har din far sagt til dig, at du ikke må gå i skole om lørdagen?"

Hvis Naum havde svaret "Ja", så havde de hentet hans far og sat ham i fængsel, men hans far havde aldrig sagt til ham, at han ikke skulle gå i skole om sabbatten. I stedet for havde han spurgt Naum, om han ville gå i kirke sammen med resten af familien. Så det var Naums beslutning, at han ikke ville gå i skole om sabbatten.

De 5 mænd sad længe uden at sige noget. Så var der en af mændene der sagde til Naum: "Du vil få besked, om du må blive i skolen, eller om du bliver bortvist."

Naum skyndte sig hjem for at fortælle sin far og mor hvad der var sket. Hans forældre var ikke overraskede. De vidste godt, hvad Naum ville beslutte, og de var meget stolte af deres søn, der holdt fast ved Jesus.

Der kom ingen besked fra de 5 personer, der havde talt med Naum og sagt, at han ville blive smidt ud af skolen, så Naum blev ved med at gå i skole 5 dage om ugen, og han gik i kirke hver sabbat.

Naum sluttede i 1. klasse, så 2. klasse, 3.klasse, 4. klasse, lige indtil han sluttede i børneskolen. Han gik aldrig i skole på sabbatten. Naum var 15 år, da han var færdig med 8. klasse. Han kunne ikke fortsætte med at gå i skole, fordi han ikke ville gå i skole om sabbatten, så han begyndte at arbejde på familiens gård.

Ikke længe efter fandt Naum og hans forældre ud af, at der blev oprettet en helt ny adventistskole i Marusevec, og her skulle man ikke gå i skole om sabbatten. Man kunne i stedet for tilbede Gud på hans sabbatsdag. Så Naum tog til skolen i Marusevec, der lå i det tidligere Jugoslavien, som nu er en del af Kroatien.

Da han blev færdig på skolen fortsatte han på College og så kom han tilbage til Marusevec, hvor han underviste i mange år.

Skolen eksisterer stadigvæk, og når vi giver vores kollekt i sabbatsskolen, så hjælper vi blandt andet skoler som denne, når de har brug for nye bygninger. Tak fordi du husker at give din kollekt i sabbatsskolen.

Dette kvartal har 14 sabbatter, og derfor er der brug for en ekstra missionshistorie.

Vi foreslår, at du går ind på adventistplay.dk/category/mission-spotlight og finder den video, der er animeret, og viser den til børnene denne sabbat.

Eller scan QR-koden, så kommer du direkte til videoen.

Den Transeuropæiske Division

Missionsprojekter 3. kvartal 2023

- Et center i Riga, Letland
- En ungdomslejr i Zelenika, Montenegro

sabus.dk/ressourcer